

staar jeg, at det er ikke uden store Betæneligheder, at jeg gaar ind derpaa. Allerede i Forvejen kan det være meget tvivlsomt, hvorvidt det vil være muligt at drage Formuen frem til Beskatning. Det er givet, at den Formue, som er anbragt i fast Ejendom, kan man finde, og naar man nu ved Ejendomsskylden indfører en over hele Landet gennemført Vurdering af faste Ejendomme, vil man der have en bestemt Regel at gaa efter, en fast Ansættelse af Ejendommenes Værdi. Men langt vanskeligere bliver det at faa fat paa den flydende Formue, og naar man vil stryge selv dette lille Pres, som har ligget paa Skatteyderne, til at bruge Selvangivelse, maa jeg sige, at jeg ser med endnu større Tvivl paa, hvad Formueskatten i Virkeligheden vil komme til at indbringe. Imidlertid, over for det stærke Ønske, som har vist sig her i Landstinget, om at slippe for denne Bestemmelse, vil det jo ikke kunne nytte mig at søge at bevæge Tinget til at opretholde Regeringens Forslag paa dette Punkt. Jeg tiltræder endvidere Ændringsforslagene under Nr. 41, 42, 43, 44 og 45, uden at jeg finder Anledning til at udtale mig nærmere derom. Ligeledes Ændringsforslaget Nr. 49, som gaar ud paa, at der skal ydes Kommunerne et Vederlag af $1\frac{1}{2}$ pCt. for deres Opkrævning af Skatten. Hvad angaar Ændringsforslaget Nr. 50, som er stillet af Udvalget, og Nr. 51, som er stillet af mig selv, vil jeg anbefale at foretrække det sidste. Forskellen mellem disse 2 Forslag er den, at efter Regeringens Forslag have Kommunerne at indbetale den fulde Skat med Ret til senere at faa Godtgørelse, naar det viser sig, at Beløbene hos de enkelte Skatteydere skulle være uerholdelige, medens derimod efter Udvalgets Ændringsforslag Nr. 50 Kommunerne paa Forhaand skulde kunne fradrage de Beløb, som de paa Afregningsdagen endnu ikke have faaet ind. Jeg tror, at denne sidste Bestemmelse vil vise sig i mange Henseender uheldig, at den vil føre til vidtløftig Regning frem og tilbage, og at den desuden vil svække Kommunernes Iver for at inddrive Restancerne saa tidligt, som det overhovedet lader sig gøre. Jeg skal derfor anbefale det af mig stillede Ændringsforslag Nr. 51. Med Hensyn til Nr. 53 og 54 er det jo oplyst, at de ikke ere stillede af Udvalget. Endelig tiltræder jeg Ændringsforslagene Nr. 55 samt 56 — skønt ogsaa med nogen Betænkelighed — og endelig 57 og 58.

Dette er altsaa de Forslag, som ere stillede af Udvalget og dets Flertal, og som jeg tiltræder. Men dernæst maa jeg sige nogle Ord om enkelte af de af Mindretallet eller Mindretallene stillede Ændringsforslag, hvilke jeg maa fraraade. Det er navnlig enkelte Udtalelser af det ærede Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), som give mig Anledning til nogle Bemærkninger. Han fremhævede Fordelen ved den stigende Skala, som Mindretallet har foreslaaet under Nr. 3, i Sammenligning med den stigende Skala, som findes i Regeringsforslaget. Jeg skal nu ikke dvæle ved, at den Skala, som Mindretallet her har foreslaaet, jo ikke vil give det finansielle Udbytte, som Regeringsforslaget vil give, og som jeg maa anse for at være nødvendigt, men selv bortset herfra — det kunde man jo komme over ved at vedtage andre Satser end de af Mindretallet foreslaaede — kan jeg ikke erkende, at Mindretallets Forslag frembyder væsentlig Fordel fremfor Regeringens Forslag, og dette sidste er utvivlsomt klarere og lettere overskueligt. At der altid ved en stigende Skala som Regeringsforslagets vil fremkomme visse Tilfælde, hvor der viser sig et Spring, en Overgang, som kan synes mindre velbegrunder, det er rigtigt, men saaledes som Regeringens Forslag er affattet, ville saadanne Uregelmæssigheder dog være saa ringe, at de i Virkeligheden ikke have nogen synderlig Betydning. — Under Nr. 13 har Mindretallet foreslaaet en Bestemmelse, som gaar ud paa, at for Enkers Vedkommende bliver ikke ubetinget den af Manden hafte Indtægt at lægge til Grund for Ansættelsen i det første Aar efter Mandens Død, og det ærede Medlem gjorde gældende, at den Tilføjelse, som er foretagen i Regeringsforslagets § 24, netop med den Hensigt at imødekomme den Tanke, som ligger til Grund for det af Mindretallet stillede Ændringsforslag — thi dette Forslag var stillet allerede i Fjor, og der har derfor kunnet tages Hensyn dertil ved Lovforslagets Udarbejdelse i Aar — at denne Tilføjelse, siger jeg, ikke er fyldestgørende. Jeg kan ikke se rettere, end at det ærede Medlem tager fejl deri. Han sagde, at der i hans Ændringsforslag Nr. 13 er Tale om, at Enken sættes i Skat af Mandens Indtægt, men i § 24 er der Tale om, at Enken sættes i Skat af *sin* Indtægt. Et af to: enten maa den Indtægt, som Manden har haft i det foregaaende Aar, anses for ogsaa at have været Enkens Indtægt, eller ogsaa har den ikke været